

ffabet, da skal Vedkommende anmelde Saadant for Forstanderskabet, senest inden 1ste Decbr., med Begjering om, at faae paavist en Bolig. Sogneforstanderskabet opgiver da, hvad der er den i Egnen sædvanlige Huusleie, hvorefter den Paagjældende har at angive, hvilken Sikkerhed han kan stille for denne Leies rigtige Erlæggelse. Som god Sikkerhed ansees Pantfætning af Indbo eller Inventarium, der er asfureret for Leiens tredobbelte Beløb, eller tvende vederhæftige Mænds Selskylbnercaution, af den Bestaffenhed, at den vedbliver at gjælde, hvis den ei opsiges inden den 15de October.

§ 2.

Naar disse Forkrifter behørigt ere iagttagne, har Sogneforstanderskabet at meddele den Paagjældende skriftlig Tilstaaelse herfor, og derefter, senest inden 1ste April, at opgive ham Bestiggenheden og Bestaffenheden af den Bolig, hvori han til 1ste Mai kan flytteind, imod at svare den i Medhold af § 1 opgivne Leie, og iøvrigt under de sædvanlige Betingelser for Leiemaal der paa Egnen. Finder den Huusvilde, at Sogneforstanderskabet lægger ham ubegrundede Vanfæligheder i veien for Meddelelsen af den ovennævnte skriftlige Tilstaaelse, kan han fordre Sagen undergivet Amtsraadets Afgjørelse.

§ 3.

Ingen kan gjøre Krav paa en bedre Leiebolig end den, der er sædvanlig for Indfiddere der paa Egnen, dog saaledes, at der i det Mindste kan fordres, at Boligen er tæt under Tag, har tætte Mure, Vinduer og Døre, at den indeholder en Leilighed af 40 Quadratalen enten i to eller i eet Rum, med fornødent Ildsted, og desuden særskilt Brændeleilighed.

§ 4.

Naar Sogneforstanderskabet kun kan forskaffe en saadan Bolig ved at bygge, skal det ikke være samme formeent, at overdrage den udlagte Byggeplads til den Huusvilde, naar denne selv kan og vil opføre sig en Bolig. Den, hvis Virksomhed og Stilling udfordrer en Bolig af større Omfang, end det i § 3 nævnte, maa i ethvert Tilfælde selv sørge for, at skaffe den tilveie, naar Sogneforstanderskabet dertil anviser ham Byggeplads, der dog ikke kan kræves større end 20 Alen lang og 20 Alen bred. I begge de nævnte Tilfælde skal

den Paagjældende stille tvende vederhæftige Mænds Selskylbnercaution eller anden tilstrækkelig Sikkerhed for en Sum, der er liig Byggepladsens Verdi, hvilken Sum Sogneforstanderskabet kan fordre erlagt til Fattigvæsenet, dersom Bygningen ei er opført inden eet Aar, efterat Byggepladsen er anvist den, der har fordret samme udlagt. Den udlagte Byggeplads kan derhos ikke tilfikkres ham for længere Tid end 30 Aar, efter hvilket Tidsrums Forløb et paa en saadan Grund opført Huus tilfalder Kommunen, imod at den betaler Vedkommende, hvad Huset vilde være værd til Redbrydning.

§ 5.

Den, som enten ikke betimelig melder sig som Huusvild hos Sogneforstanderskabet, eller som ikke kan give den i § 1 ommeldte Sikkerhed, kan kun gjøre Krav paa saadant Huusly, som i Almindelighed ydes de Fattige.

§ 6.

Findes i Sognet Gadejord, som uden Hinder for Færdselen i Byerne, for Afgangen til Vandingssteder, og for lignende offentlige Formaal, kan bebygges, eller findes ubebyggede Hunstomter, nedlagte Gruusgrave, Sandgrave eller deslige, da er Sogneforstanderskabet berettiget til fortrinshvis at benytte saadanne til Byggepladser for Boliger til Huusvilde, mod deraf at svare den hidtilværende Afgift, hvis Afgift deraf har været erlagt. Førend et saadant Stykke Jord tages i Brug, har Sogneforstanderskabet at lade sin Beslutning derom bekjendtgjøre 3 Gange til Kirkestævne. I Tilfælde af Indsigelse, afgjøres Sagen af Amtsraadet ved en Kendelse. Spørgsmaal om Erstatningen afgjøres som fastsat er i Lov af 4de Juli 1850, angaaende Jords Afstaaelse til Opsørelse af Fattighuse m. v., § 3.

§ 7.

Naar Sogneforstanderskabet til Byggeplads vælger en Grund, der bruges af en Anden end Eieren, maa Brugeren ogsaa tilkaldes, og har han da, med Hensyn til Balget af Pladsen og med Hensyn til Bestemmelsen af Vederlagets Størrelse, de samme Rettigheder, som i den forannævnte Lov af 4de Juli 1850 §§ 2 og 3 er givet Eieren, og lige med denne. Derhos bliver Vederlaget, naar Brugeren fordrer det,